

majątkach opuszczonych i porzuconych (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 97), zmieniona ustawą z dnia 23 lipca 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 179).

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Obrony Narodowej:
Michał Żymierski
Marszałek Polski

w/z Minister Spraw Zagranicznych:
Zygmunt Modzelewski

w/z Minister Administracji Publicznej:
Aleksander Żaruk-Michalski

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

Minister Oświaty:
Czesław Wycech

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:
Stanisław Radkiewicz

w/z Minister Ziem Odzyskanych:
Jan Wasilewski

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
Jan Stańczyk

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Stanisław Mikołajczyk

w/z Minister Zdrowia:
Jerzy Morzycki

Minister Przemysłu:
Hilary Minc

Minister Apropowizacji i Handlu:
Jerzy Sztachelski

Minister Poczty i Telegrafów:
Tadeusz Kapeliński

w/z Minister Komunikacji:
Zygmunt Bałicki

w/z Minister Kultury i Sztuki:
Leon Kruczkowski

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

w/z Minister Odbudowy:
Juliusz Żakowski

Minister Informacji i Propagandy:
Stefan Matuszewski

Minister Żegluga i Handlu Zagranicznego:
Stefan Jędrychowski

Minister Leśnictwa:
Stanisław Tkaczow

88

D E K R E T

dnia 20 marca 1946 r.

o zmianie właściwości władz w zakresie zaopatrzeń oraz o unormowaniu charakteru stosunku służbowego pracowników Państwowego Zakładu Emerytalnego.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W ustawie z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 20, poz. 160) z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 85, poz. 521, Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 17, poz. 125, Dz. U. R. P. z 1939 r. Nr 28, poz. 183, Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 44, poz. 248) z uwzględnieniem treści art. 10 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 239) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Art. 27. Zaopatrzenie emerytalne (uposażenie emeryta, pensję wdowią i sierocą), odprawy, zwrot kosztów przesiedlenia i pośmiertne po emerytach przyznaje, wymierza i wypłaca Państwowy Zakład Emerytalny.

Zaopatrzenie emerytalne (uposażenie emeryta, pensja wdowią i sieroca) powinno być przyznane i wymierzone w ciągu 30 dni od daty przeniesienia w stan spoczynku lub śmierci funkcjonariusza państwowego.

W razie niemożności wymierzenia zaopatrzenia emerytalnego w przewidzianym terminie Państwowy Zakład Eme-

rytalny powinien przyznać osobie ubiegającej się o zaopatrzenie do czasu dokonania ostatecznego wymiaru zaliczkę w wysokości kwoty niespornie należnej. Zaliczka ta podlega potrąceniu z pierwszych przyznanych rat zaopatrzenia emerytalnego (uposażenia emeryta, pensji wdowiej lub sieroczej)“;

2) art. 46 otrzymuje brzmienie:

„Art. 46. Uposażenie emerytalne zawodowym wojskowym przyznaje się, wymierza i wypłaca w trybie art. 27, 33 i 34“.

Art. 2. W ustawie z dnia 23 marca 1922 r. w przedmiocie zaopatrzenia weteranów powstań narodowych z 1831 r., 1848 r. i 1863 r. oraz wdów po nich (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 212) z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr 88, poz. 791 i Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 23, poz. 221), wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8 wyrazy: „Ministerstwa Spraw Wojskowych“ zastępuje się wyrazami „Ministra Skarbu“;

2) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrami Obrony Narodowej oraz Pracy i Opieki Społecznej“.

Art. 3. Upoważnia się Ministra Skarbu do przekazywania Państwowemu Zakładowi Emerytalnemu swych uprawnień, jak również uprawnień władz skarbowych:

1) w zakresie przyznawania, wymiaru i wypłaty zaopatrzeń przewidzianych:

- a) ustawą z dnia 23 marca 1922 r. w przedmiocie zaopatrzenia weteranów powstań narodowych, wymienioną w art. 2,
- b) rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o zaopatrzeniu byłych skazańców politycznych (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr 47, poz. 406) z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 85, poz. 523 i Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 41, poz. 303),
- c) ustawą z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 22, poz. 131), zmienioną ustawą z dnia 23 lipca 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 181),
- d) ustawą z dnia 2 lipca 1937 r. o zapewnieniu pracy i zaopatrzeniu uczestników walk o niepodległość Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 464), zmienioną ustawą z dnia 19 lipca 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 75, poz. 503),

2) w zakresie wypłaty zaopatrzeń przewidzianych:

- a) ustawą z dnia 11 grudnia 1924 r. o zaopatrzeniu osób szczególnie zasłużonych oraz o wyjątkowym zaopatrzeniu nieopartym na innych tytułach prawnych (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr 2, poz. 12 i Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 17, poz. 122),
- b) ustawą z dnia 23 lipca 1945 r. o zasiłkach i pomocy dla osób pozostałych po uczestnikach ruchu podziemnego i partyzanckiego, poległych w walce o wyzwolenie Polski spod najazdu hitlerowskiego (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 180),
- c) dekretem z dnia 13 listopada 1945 r. o zasiłkach i pomocy dla wdów i sierot po ofiarach wrogów demokratycznego ustroju Polski (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 294).

Art. 4. Przepisy niniejszego dekretu stosuje się również do spraw wszczętych, a nie zakończonych przed jego wejściem w życie lub przed przekazaniem w trybie art. 3 odpowiednich czynności Państwowemu Zakładowi Emerytalnemu.

Art. 5. Upoważnia się Ministra Skarbu, Ministra Poczty i Telegrafów oraz Ministra Leśnictwa, każdego w jego zakresie działania, do przekazywania Państwowemu Zakładowi Emerytalnemu wypłat zaopatrzeń przyznanych i wymierzonych przed wejściem w życie niniejszego dekretu przez właściwe władze na zasadzie przepisów, powołanych w art. 1 i 3.

Art. 6. Państwowy Zakład Emerytalny z chwilą przejęcia czynności, wymienionych w art. 1, 3 i 5, orzekać będzie również o zawieszeniu lub wygaśnięciu uprawnień do poszczególnych zaopatrzeń, jeżeli dotychczas w sprawach tych orzekał Minister Skarbu lub władze skarbowe.

Art. 7. Na Państwowy Zakład Emerytalny nie przechodzi decydowanie w sprawach, w których dotychczas orzekał Minister Skarbu na podstawie swobodnego uznania.

Art. 8. Czynności przekazane Państwowemu Zakładowi Emerytalnemu na mocy art. 1, 3 i 5 są czynnościami zleconymi i wykonywane będą na rachunek Skarbu Państwa bądź przedsiębiorstw wypłacających dotychczas zaopatrzenia.

Państwowy Zakład Emerytalny otrzyma w odpowiednim stosunku od Skarbu Państwa lub przedsiębiorstw, wymienionych w ustępie poprzednim, zwrot kosztów administracyjnych, poniesionych z tytułu czynności zleconych na mocy niniejszego dekretu.

Art. 9. Od orzeczeń Państwowego Zakładu Emerytalnego służy odwołanie do Ministra Skarbu, który rozstrzyga sprawy ostatecznie w administracyjnym toku instancyj.

Art. 10. Pracownicy Państwowego Zakładu Emerytalnego są funkcjonariuszami państwowej służby cywilnej.

Statut Państwowego Zakładu Emerytalnego może wprowadzać odchylenia od przepisów obowiązujących dla funkcjonariuszów państwowej służby cywilnej w stosunku do urzędników i niższych funkcjonariuszów państwowych, zatrudnionych w Zakładzie, jeżeli okaże się to potrzebne ze względu na specjalne właściwości pracy w tym Zakładzie.

Art. 11. Do czasu powołania Rady Państwowego Zakładu Emerytalnego Minister Skarbu może powołać Komisarzy tegoż Zakładu. Komisarzowi służyć będą wszystkie uprawnienia Rady.

Art. 12. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 13. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą co do art. 10 ust. 1 od dnia 1 czerwca 1945 r.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

w/z Prezes Rady Ministrów:

Władysław Gomułka

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

w/z Minister Obrony Narodowej:

Marian Spychalski

w/z Minister Pracy i Opieki Społecznej:

Edmund Giebartowski

w/z Minister Poczty i Telegrafów:

Roman Pallasch

Minister Leśnictwa:

Stanisław Tkaczow

89

DEKRET

z dnia 20 marca 1946 r.

o zmianie i uzupełnieniu ustawy o likwidacji Kasy Emerytalnej dla robotników kolei państwowych w b. dzielnicy pruskiej.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Art. 8 ustawy z dnia 15 czerwca 1939 r. o likwidacji Kasy Emerytalnej dla robotników kolei państwowych w b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 347) otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. (1) P. K. P. przekazywać będzie Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych każdorazowo po ustaleniu przez ten Zakład konkretnego świadczenia rentowego skapitalizowaną częścią renty za okres ubezpieczenia w Oddziale A Kasy Emerytalnej.

(2) Minister Komunikacji i Minister Pracy i Opieki Społecznej ustala zasady kapitalizacji renty“.

Art. 2. 1. Minister Komunikacji przyzna osobom, uprawnionym do świadczeń na podstawie art. 4 i 11 ustawy, wymienionej w art. 1, dodatki specjalne do rent, wywołane wyjątkowymi warunkami ekonomicznymi w wysokości miesięcznej:

- 1) rencistom otrzymującym renty inwalidzkie — 200 zł.

- 2) wdowom otrzymującym renty wdowie poinwalidzkie — 100 zł,

- 3) sierotom przy matce otrzymującym renty sieroce poinwalidzkie — 40 zł,

- 4) sierotom zupełnym otrzymującym renty sieroce poinwalidzkie — 100 zł.

2. Dodatki przewidziane w ust. 1 mogą być zwiększone lub zmniejszone odpowiednio do zmian wysokości świadczeń Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w ubezpieczeniu emerytalnym robotników.

Art. 3. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Komunikacji i Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

w/z Prezes Rady Ministrów:

Władysław Gomułka

Minister Komunikacji:

Jan Rabanowski

w/z Minister Pracy i Opieki Społecznej:

Edmund Giebartowski